

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 31 grudnia 2012 r.

Poz. 6465

UCHWAŁA NR 21/1494/2012 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 28 listopada 2012 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2012r. poz. 1113) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

stwierdza nieważność

uchwały Nr XXXVII/170/2012 Rady Miejska w Okonku z dnia 30 października 2012 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości w 2013 roku w części dotyczącej § 1 pkt 4 § 3.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą, doręczoną tutejszej Izbie w dniu 8 listopada 2012 r., Rada Miejska w Okonku ustaliła wysokość rocznych stawek podatku od nieruchomości.

Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) zawiadomiła przedstawiciela Miasta i Gminy o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do ww. uchwały, z powodu sprzeczności jej postanowień z przepisami prawa, wyznaczając jednocześnie termin jej rozpatrywania na dzień 28 listopada 2012 roku.

Rozpoznając sprawę przedmiotowej uchwały Kolegium Izby w Poznaniu ustaliło i zważyło, co następuje.

Samorząd terytorialny i jego organy działają na podstawie i w granicach prawa. Przepis art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym stanowi, że do właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach.

Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych w art. 5 ust. 1 jednoznacznie wskazuje, że rada gminy określa w drodze uchwały, wysokość stawek podatku od nieruchomości, z tym że roczna stawka podatku od poszczególnych przedmiotów opodatkowania nie może przekroczyć stawek maksymalnych wynikających z ustawy. Rada może jedynie różnicować wysokość stawek podatku dla poszczególnych rodzajów podmiotów opodatkowania uwzględniając elementy wymienione w art. 5 ust. 2, 3 i 4 ustawy.

Z postanowienia art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. „d” wspomnianej ustawy wynika, że rada gminy jest zobowiązana ustalić roczną stawkę podatku od budynków lub ich części związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń od 1 m² powierzchni użytkowej – 4,63 zł (Obwieszczenie Ministra Finansów z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w 2013 r. – M.P. z 2012 r. poz. 587)

Tymczasem Rada Miejska w Okonku w postanowieniu § 1 pkt 4 określiła stawkę podatku od nieruchomości „4) od budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych za 1 m² powierzchni użytkowej 4,59 zł.”

Z dniem 1 stycznia 2011 r. weszła w życie nowelizacja ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, która nadała nowe brzmienie art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d (ustawa z dnia 24 września 2010 r. (Dz. U. Nr 225, poz. 1461)). W wyniku wprowadzonych zmian, preferencyjną stawką objęto oprócz pomieszczeń (budynków) zajętych bezpośrednio na udzielanie świadczeń zdrowotnych również budynki (ich części) niezajęte bezpośrednio na te świadczenia, lecz związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń. Po zmianie przywołanego przepisu jest inny zakres przedmiotowy opodatkowania.

Zatem nieuwzględnienie zmiany powołanego wyżej przepisu nie pozwala na objęcie preferencyjną stawką podatku od nieruchomości budynków lub ich części związanych także pośrednio z prowadzeniem działalności w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych.

W § 3 przedmiotowej uchwały Rada postanowiła o utracie mocy uchwały Nr XIX/88/2012 Rady Miejskiej w Okonku z dnia 25 października 2011 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości w 2012 roku opublikowanej w Dz. Urz. Woj. Wlkp. nr 354, poz.6207. Tytuł uchwały przesądził o tym, że obowiązuje ona tylko w roku podatkowym 2012, a więc wygaśnie wraz z upływem roku podatkowego, który na gruncie polskiego prawa jest zrównany z rokiem kalendarzowym (art. 11. ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa – Dz. U. z 2012 r. poz. 749 ze zm.), chyba że ustawa podatkowa stanowi inaczej. Wobec tego Rada Miejska nie powinna była stanowić o utracie mocy tej uchwały.

Kolegium Izby wskazuje, iż uchwały w sprawie podatków należą do kategorii uchwał zaliczanych do prawa miejscowego, zatem ich postanowienia winny być precyzyjne i mieć legalne sformułowania wynikające z powszechnie obowiązujących przepisów w tym przypadku będą to przepisy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji uchwały.

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

z up. Aniela Michalec
Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska